

Posudek vedoucího na bakalářskou práci Hany Bílé K péči místních a krajských samospráv o sociální bydlení v porovnání Plzeňského a Ústeckého kraje se zaměřením na nájemné byty pořízené z veřejných prostředků nebo s jejich přímou podporou v letech 2000-2009.

Předkládaná práce se zabývá tématem ojedinělým, přitom nabývajícím na aktuálnosti. Autorka se pokusila na příkladu dvou sousedících krajů zjistit míru pozornosti, která se věnuje této problematice. Téma je rozčleněno do devíti kapitol, z nichž osm spadá do teoretické části.

Po přiblížení pojmu sociální bydlení se v druhé kapitole věnuje vývoji parametru dotací v letech 1995 až 2009. V dalších částech orientuje pozornost na právní, sociologické a sociální aspekty bytové politiky. Sedmá kapitola shrnuje důsledky spojené s nedostatečnou dostupností bydlení a teoretickou část končí regionálními rozdíly v dostupnosti bydlení.

V praktické části je prezentovaný výzkum zaměřený na nabídku nájemných bytů pořízených z veřejných prostředků a na výši vynaložených částek. Autorka oslovila představitele všech typů obcí prostřednictvím dotazníku distribuovaného elektronickou cestou. Vzhledem k použité technice byla návratnost dotazníků dobrá. V Plzeňském kraji odpověděli zástupci 138 obcí, tj. 16 % všech dotázaných a v Ústeckém kraji to bylo 5 %, což tvořilo 47 obcí. Při interpretaci jsou použita „měkká“ i „tvrdá“ data, která se vzájemně vhodně doplňují.

Stojí za pozornost, že samotní představitelé obcí pocítují deficit v nabídce nájemných obecních bytů. V Plzeňském kraji odpovědělo jednoznačně kladně 9 % a v Ústeckém regionu 2 % dotázaných při hodnocení dostatečného počtu tohoto typu bydlení. V údajích týkajících se samotné realizace výstavby nájemných obecních bytů vyznívá poměr kladných odpovědí obráceně, jako v předchozím případě (Plzeňský kraj 33 %, Ústecký kraj 40 %). Z tabulek na s. 41 a s.42 vyplývají rozdíly ve výši investic a počtu bytů v obou krajích. Zajímavé je, že náklady na pořízení jednoho bytu, bez ohledu na region, jsou prakticky stejné.

Šetření se zaměřilo i na výši investic a počet bytů s pečovatelskou službou. Opět se projevují rozdíly dané zřejmě počty respondentů.

Autorka splnila cíl práce a ilustrovala péči věnovanou problematice sociálního bydlení ve vybraných regionech. Současně dospěla k závěru, že u nás chybí zákon o sociálním bydlení, absentuje definice pojmu a podmínky, které by určovaly realizaci takového projektu. Mohla nahlédnout i do praxe na úrovni různých typů obcí.

Na praktické části oceňuji její nadstandardní charakter, použitou kombinaci sociologických a statistických údajů. Práci doporučuji k obhajobě.

V Praze 22.dubna 2010

dr. Ján Mišovič, CSc.